

Anioł Dobroci. Bł. Sancja Szymkowiak w 15 rocznicę beatyfikacji

Mikołaj Welnic

„Anioł Dobroci” – tymi dwoma słowami można w wielkim skrócie określić życie i działalność bł. s. Sancji Szymkowiak. Była ona zwyczajną i prostą dziewczyną, która pragnęła przeżyć swoje życie w sposób „niezwyczajny”. Trudno doszukiwać się w jej życiorysie spektakularnych wydarzeń, czy dokonywanych przez nią cudów.

Ziemska wędrownica bł. s. Sancji Szymkowiak nacechowana była jednak nieprzeciętną pokorą, wiernością i miłością do Chrystusa i otaczających ją ludzi. Przyjęta przez nią życiowa dewiza „Jak się oddać Bogu, to oddać się na przepadłe” sprawiła, że bezgranicznie ufała Bogu, a w swojej codzienności bezkompromisowo szukała Jego woli.

„Postać Siostry Sancji ma wiele do powiedzenia w obecnych czasach. Życie młodej chrześcijanki proponuje nie starzejące się nigdy wartości i cnoty. Pokazuje przede wszystkim młodemu pokoleniu, że miłość Boga powinna zajmować centralne miejsce w jego życiu.”

W 2017 roku przeżywamy 15. rocznicę beatyfikacji bł. s. Sancji Szymkowiak, która odbyła się 18 sierpnia 2002 roku na krakowskich Błoniach.

Wyniesienie na ołtarze poznańskiej serafitki dokonał św. Jan Paweł II w czasie swojej ostatniej podróży apostolskiej do Ojczyzny.

Dla bł. s. Sancji Szymkowiak ideałem była droga dziecięstwa duchowego wzorowana na św. Teresie od Dzieciątka Jezus, dlatego (niekiedy) wydawać by się mogło, że nie była „wielką” świętą. Nie pisała rozległych teologicznych traktatów i nikogo nie pouczała. Swoim życiem starała się jak najdoskonalej naśladować również św. Franciszka z Asyżu. Pomimo rozlicznych zdolności artystycznych, talenty nie miały dla niej znaczenia, ponieważ nie chciała, aby stanowiły one przeszkodę do jak najlepszego ukochania Boga. Dzięki tak wielu

cechom charakteryzującym jej duchowość można bez wątpienia powiedzieć, że bł. s. Sancja Szymkowiak bez przeszkód może pretendować do miana „polskiej Małej Tereski”.

Mikołaj Wełnic

fragment wprowadzenia do książki

Błogosławiona s. Sancja Szymkowiak – krótki opis postaci.

Urodziła się 10 lipca 1910 roku we wsi Możdżanów (diecezja kaliska) jako najmłodsze z pięciorga dzieci Augustyna i Marianny.

Wykształcenie średnie zdobyła w Ostrowie Wlkp., następnie na wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Poznańskiego studiowała filologię romańską, gorliwie apostołując wśród młodzieży.

W 1936 roku wstąpiła do zgromadzenia Córek Matki Bożej Bolesnej (Siostry Serafitki) w Poznaniu. Pragnęła zostać świętą i wytrwale do tego dążyła. Gorąca czcicielka Serca Jezusowego. Wierna Bogu do końca, po ciężkiej chorobie zmarła w opinii świętości 29 sierpnia 1942 roku.